

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720201448
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720201448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Zvolen, so sídlom Nográdyho 1455/24, 960 01 Zvolen, IČO: 00 222 054, zast. TOMÁŠ KOHÚT advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 235 888, proti žalovanej Y. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, XXX XX N., v konaní o zaplatenie 539,49 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/14/2020 - 74 zo dňa 23. 06. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti a v III. výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 414,52 €, zmluvnú pokutu ku dňu 29. 02. 2020 vo výške 41,02 €, poštovné náklady vo výške 1,90 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 414,52 € od 01. 03. 2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok). Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 69,60 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania (tretí výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 30. 03. 2020 domáhal zaplatenia neuhradených preddavkov a poplatkov za výkon správy vo výške 414,52 €, zmluvnej pokuty vyčíslenej k 29. 02. 2020 vo výške 123,07 €, poštovného 1,90 € a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 414,52 € od 01. 03. 2020 až do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský záväzkovo-právny vzťah na základe Zmluvy o výkone správy č. 154 pre bytový dom S. XXXX (v bode 1 odôvodnenia správne označená Zmluva o výkone správy, v bode 5 odôvodnenia nesprávne uvádzaná adresa bytového domu na „X. č. XXXX/X“ - poznámka odvolacieho súdu), N. zo dňa 15. 01. 2008 (ďalej aj „zmluva“), ktorú žalovaná podpísala dňa 04. 02. 2014. V zmluve sa žalovaná zaviazala v stanovených lehotách uhrádzať platby do fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej aj „FPÚaO“), preddavky na služby a plnenia poskytované s užívaním bytu a poplatok za výkon správy. V čl. 4, ods. 3 zmluvy bola v prípade omeškania vlastníkov bytov s platením preddavkov a poplatku za výkon správy ako výnos správcu dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 1,5 ‰ z dlžnej čiastky za každý deň omeškania odo dňa, keď dlh vznikol až do jeho zaplatenia, v súlade s ustanovením § 544 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). Zo žalobcom predloženého prehľadu súd prvej inštancie zistil, že žalovaná mesačne povinné platby neuhrádzala pravidelne, na základe čoho jej vznikol nedoplatok ku dňu 29. 02. 2020 v sume 414,52 €.

Súd prvej inštancie skonštatoval, že nakoľko je žalobca ako správca v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „zákon č. 182/1993 Z. z.“) oprávnený vymáhať nedoplatky súvisiace so správou domu v konaní pred súdom, žalobca oprávnenne uplatnil nárok na nedoplatok vo výške 414,52 €, náklady na poštovné za upomienky vo výške 1,90 € a nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 414,52 € od 01. 03. 2020 do zaplatenia.

1.2 Zmluvu o výkone správy považoval súd prvej inštancie za spotrebiteľskú s poukazom na čo žalovanej ako spotrebiteľke prislúcha zvýšená ochrana v zmysle § 290 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Súd prvej inštancie podrobil zmluvu kontrole ex offa z hľadiska dodržiavania práv spotrebiteľa a s poukazom na § 545a O. z. preskúmal dojednanú zmluvnú pokutu z hľadiska jej výšky. Vyslovil, že nespochybňuje právo veriteľa zabezpečiť splnenie povinnosti inštitútom zmluvnej pokuty a to aj v spotrebiteľských vzťahoch, nakoľko sa jedná o štandardný zabezpečovací záväzok, avšak dojednanú zmluvnú pokutu vo výške 1,5 % z dlžnej sumy denne považoval za neprimeranú. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/2016, ktoré sa rozsiahlym spôsobom zaoberalo hodnotením zmluvnej pokuty vo výške 1,5 % denne, dojednanej v zmluve o výkone správy. Súd prvej inštancie skonštatoval, že zmluvná pokuta má zabezpečovať povinnosť vlastníka bytu a nebytového priestoru v bytovom dome riadne a včas uhrádzať platby do fondu prevádzky, údržby a opráv, preddavky na služby a plnenia poskytované s užívaním bytu a poplatky za výkon správy. V zmysle zmluvy je zmluvná pokuta výlučne výnosom správcu a predstavuje tak jeho zisk. Pokiaľ žalobca tvrdil, že z tohto výnosu financuje vymáhanie pohľadávok, nepoukázal na žiadne ustanovenie zmluvy, v ktorom by financovanie bolo medzi stranami dojednané, preto na toto tvrdenie súd prvej inštancie neprihliadal. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že je nenáležité obrana žalobcu v tom, že dojednaná zmluvná pokuta by mala plniť okrem iného aj preventívnu a uhradzovaciu funkciu. Ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov z takto dojednanej zmluvnej pokuty nemajú žiadnu priamu finančnú výhodu a uplatnená zmluvná pokuta plní výlučne sankčnú funkciu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta 1,5 % denne, čo zodpovedá 54,75 % ročne z dlžnej sumy (vyčíslená žalobcom ku dňu 29. 02. 2020 vo výške 123,07 €) nespĺňa požiadavku primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k povinnosti, ktorú má zabezpečovať. Pristúpil preto k zníženiu zmluvnej pokuty súlade s ustanovením § 545a O. z., pričom za primeranú sankciu za porušenie povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov v súvislosti s platbami súvisiacimi so správou ich bytov a nebytových priestorov považoval zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania (18,25 % ročne). Vzhľadom na uvedené priznal súd prvej inštancie žalobcovi zmluvnú pokutu zníženú na 1/3 vo výške 41,02 € (zodpovedajúcu sadzbe 0,5 % denne z dlžnej sumy) a vo zvyšku v 82,05 € žalobu zamietol.

1.3 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 C. s. p. podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci tak, že zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi, ktorého úspech vo veci bol vo výške 84,80 %, trovy konania v rozsahu 69,60 %.

2. Proti II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Podľa žalobcu súd prvej inštancie nijakým spôsobom bližšie nekonkretizoval ako sa vysporiadal so základnými kritériami pri posudzovaní zmluvnej pokuty, ktorými sú hodnota zabezpečovanej povinnosti a význam zabezpečovanej povinnosti v čase uzatvorenia dohody o zmluvnej pokute. Súd prvej inštancie bližšie nekonkretizoval ako posúdil okolnosti konkrétneho prípadu, pri ktorých sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že dojednaná zmluvná pokuta nespĺňa požiadavku primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k povinnosti, ktorú má zabezpečovať. Neuviedol však na základe akých dôkazov dospel k tomuto záveru. Súd prvej inštancie nemôže založiť použitie moderačného práva na zistení, že zmluvná pokuta je výnosom správcu. Je klamlivé tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Súd prvej inštancie nevysvetlil ani to, na základe čoho dospel k záveru, že z predmetnej zmluvnej pokuty nemajú vlastníci bytov žiadnu priamu výhodu. Žalobca ako správca z vlastných prostriedkov financuje celý proces vymáhania nedoplatkov od vlastníkov (dlžníkov) a to od predsúdnej fázy až po finálne úplné vymoženie dlhu. Žalobca na rozdiel od iných správcov, ktorí majú uvedené úkony spoplatnené v cenníkoch, financuje všetko z vlastných prostriedkov. Správca teda neodčerpáva žiadne prostriedky z FPÚaO bytového domu, čo je nesporne priamy prospech pre vlastníkov bytov. Dohoda o zmluvnej pokute a jej výške je zásadne vecou vzájomnej dohody zmluvných strán a rovnako je vecou dohody zmluvných strán koho výnosom zmluvná pokuta bude. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že „za primeranú možno

považovať zmluvnú pokutu vo výške 0,5 ‰ denne z dlžnej sumy“ nezodpovedá zásadám náležitého, riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku a z rozsudku súdu prvej inštancie nie vôbec zrejmé, prečo je akurát táto výška zmluvnej pokuty primeraná. Absencia riadneho odôvodnenia rozhodnutia je spôsobilá zapríčiniť nepreskúmateľnosť rozhodnutia a porušiť právo strany na spravodlivý súdny proces. Žalobca má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a arbitrárne. S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v II. a III. výroku zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zo strany žalovanej podané nebolo.

4. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti a v III. výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca ako správca bytového domu uzatvoril so žalovanou ako vlastníčkou bytu zmluvu o výkone správy č. 154 zo dňa 15. 01. 2008, ku ktorej žalovaná pristúpila dňa 04. 02. 2014. Z čl. 4 ods. 3 tejto zmluvy vyplýva vlastníkom bytov a nebytových priestorov povinnosť, v prípade omeškania s plátbami mesačných preddavkov do FPÚaO a na služby a plnenia poskytované s užívaním bytu a so správčovským poplatkom, zaplatiť správcovi zmluvnú pokutu vo výške 1,5 ‰ z dlžnej čiastky za každý deň omeškania odo dňa keď dlh vznikol, až do jeho zaplatenia, v súlade s ustanovením § 544 ods. 2 O. z., ktorá je výnosom správcu. S poukazom na uvedené ustanovenie požadoval žalobca v žalobe aj zmluvnú pokutu 1,5 ‰ denne z dlžnej sumy vyčíslenú ku dňu 29. 02. 2020 vo výške 123,07 €. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ustanovenia § 545a O. z., v zmysle ktorého neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť (moderovať) s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti a priznal žalobcovi zmluvnú pokutu zníženú na 1/3 vo výške 41,02 € predstavujúcu 0,5 ‰ denne z dlžnej sumy. V prevyšujúcej časti požadovanej zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

7. Zmluva o výkone správy uzatvorená podľa zákona č. 182/1993 Z. z. medzi žalobcom ako správcom a žalovanou ako vlastníčkou bytu je v rozsahu práv a povinností medzi správcom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov spotrebiteľskou zmluvou, ktorej spotrebiteľský charakter vyplýva z postavenia subjektov uzatvárajúcich zmluvu (§ 52 ods. 1 O. z.). Tento záver je potvrdený judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/172/2019 zo dňa 19. 08. 2019 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/5,6/2019 zo dňa 26. 02. 2020). Správca je v zmysle § 52 ods. 3 O. z. dodávateľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov sú v zmysle § 52 ods. 4 O. z. spotrebiteľmi. Odvolací súd poukazuje na to, že vlastníci bytov a nebytových priestorov majú reálnu možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť dojednané zmluvné podmienky, vrátane dojednaní výšky zmluvnej pokuty a to hlasovaním. Nakoľko je zmluva o výkone správy výsledkom individuálneho negociačného procesu, je potrebné považovať aj dojednanie o zmluvnej pokute za individuálne dojednanie. Vzhľadom na to, že dohoda o zmluvnej pokute je platná, možno pristúpiť k jej moderácii v prípade splnenia predpokladov v zmysle § 545a O. z.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nepovažoval výšku zmluvnej pokuty 1,5 ‰ denne (čo zodpovedá 54,75 % ročne) z dlžnej sumy za primeranú. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietá podľa neho „klamlivé tvrdenie“ súdu prvej inštancie o tom, že dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou osobitne nevyjednával, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie v bodoch 11.1, 11.2 a 11.3 odôvodnenia rozsudku len citoval uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/20019 zo dňa 29. 06. 2017, v ktorom odvolací súd uviedol aj to, že „zo skutkových tvrdení strán v spise ani nevyplýva, že by sporné dojednanie o zmluvnej pokute predstavovalo individuálne zmluvné dojednanie“. Súd prvej inštancie však nepriznanie zmluvnej pokuty v plnej výške ako požadoval žalobca neodôvodnil tým, že by žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľkou

osobitne nevyjednával, naopak ustanovenie strán o zmluvnej pokute považoval za platné, keď vo veci aplikoval § 545a O. z. a zmluvnú pokutu ako neprímerane vysokú moderoval (znížil). Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas, ho má viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Odvolací súd považuje za oprávnené zabezpečiť povinnosť vlastníka bytu alebo nebytového priestoru platiť mesačné preddavky a poplatky zmluvnou pokutou, avšak uvedené nezavaruje súd povinnosti v každom jednotlivom prípade skúmať primeranosť dojednanej zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o primeranosti zmluvnej pokuty posúdil hodnotu aj význam zabezpečovanej povinnosti, a prihliadol najmä na to, že zmluvná pokuta predstavuje v zmysle zmluvného dojednanja výhradne výnos správcu, pričom ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov nemajú zo zmluvnej pokuty žiadnu priamu výhodu. Žalobca tak ako správca dosahuje príjem nielen z poplatkov za výkon správy v zmysle čl. 4, ods. 2, písm. b/ zmluvy, ale aj zo zmluvných pokút, ktoré sú vlastníci bytov povinní hradiť v prípade omeškania s preddavkami a poplatkom za správu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov, pre ktorých správca zabezpečuje správu bytového domu nemajú z takejto zmluvnej pokuty žiadny priamy prospech, keď táto produkuje len zisk tretej osoby - správcu. Pokiaľ žalobca namieta, že z vlastných prostriedkov financuje celý proces vymáhania nedoplatkov, čo predstavuje priamy prospech vlastníkov bytov zo zmluvnej pokuty, odvolací súd uvádza, že z ničoho nevyplýva skutočnosť, že by mala zmluvná pokuta pokryť správcovi náklady spojené s vymáhaním dlhu. Trovy spojené s vymáhaním dlhu si správca v súdnych konaniach uplatňuje proti neúspešnej strane. Aj v tomto konaní mu bolo priznané „poštovné 1,90 €“ za upomienku predchádzajúcu súdному sporu. Vlastníci bytov hradia správcovi v zmysle čl. 4 ods. 2 zmluvy mesačne poplatok za výkon správy, pričom ako vyplýva z čl. 1 písm. c/ zmluvy správca zabezpečuje výkon správy, ktorým je aj vymáhanie škody, nedoplatkov za služby a plnenia poskytované s užívaním bytov, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov. Je zrejmé, že vymáhanie nedoplatkov je zahrnuté v poplatku za správu bytového domu a teda odvolací súd nevidí dôvod, prečo by mala na tento účel slúžiť ešte aj zmluvná pokuta. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd výšku zmluvnej pokuty 1,5 % denne z omeškanej sumy, ktorá sa po jej zaplatení stáva výlučne majetkom správcu za neprímerane vysokú. Naopak zmluvná pokuta 0,5 % denne z omeškanej sumy tak ako ju priznal súd prvej inštancie sa odvolaciemu súdu javí ako vhodná, ktorá nebude na zmluvnú stranu porušujúcu predmetnú zmluvnú povinnosť uhrádzať platby riadne a včas pôsobiť likvidačne, a nezhorší tak ešte viac jej finančné postavenie. Dlžník je z omeškaných platieb preddavkov povinný zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, na toto zaťaženie dlžníka odvolací súd prihliadol pri posúdení primeranosti výšky zmluvnej pokuty podľa rozhodnutia okresného súdu.

9. Odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodná. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 neprevzal vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 dospela súdna prax k záveru, že „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“ (pozri stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté na jeho rokovaní dňa 03.12.2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod publikačným č. 2/2016); z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania vyplýva záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo možné vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalobcuospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore nezaťažil svoje konanie vytýkanou vadou; z odôvodnenia napadnutého rozsudku sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie podstatné pre rozhodnutie sporu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je konkrétne a zrozumiteľné, preto neporušuje podľa názoru odvolacieho súdu právo žalobcu na spravodlivý proces. Napokon žalobca v odvolaní so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí a vznáša voči nim námietky. Ak by napadnuté rozhodnutie tieto náležitosti neobsahovalo, žalobca by nemohol uplatniť odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. nebol žalobcom uplatnený dôvodne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd preto II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol, ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

11. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku v III. výroku o náhrade trov konania v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku (§ 255 ods. 2 C. s. p.) podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci, keď úspešnejšiemu žalobcovi (84,80 %) priznal voči žalovanej (15,20 %) právo na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 69,60 % (84,80 - 15,20), a preto odvolací súd potvrdil ako vecne správny v zmysle 387 ods. 1 a 2 C. s. p. aj tento výrok.

12. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi odvolací súd nepriznal z dôvodu, že podľa obsahu spisu žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. 72/2018 je v súlade s článkom 17. základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa strane náhrada trov konania nepriznáva, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).